

Arrest

nr. 265 189 van 9 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guillemínlaan 35/1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 juni 2021.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEWIT, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij zij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in juni 2019 in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen. Verzoekster betwist dit niet.

3.1. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoekster, die de vluchtelingenstatus geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoekster er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de vluchtelingenstatus van verzoekster een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoekster er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf in concreto dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoekster slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing,

nu zij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, zonder een concreet verweer te ontwikkelen tegen de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing zeer beknopt is en dat er belangrijke details worden weggelaten. Zij stelt vervolgens dat haar situatie helemaal anders zal zijn omdat haar echtgenoot spoorloos is verdwenen, waardoor zij er helemaal alleen voorstaat, terwijl het gevaar nog steeds hetzelfde is. Zij zou hierdoor ook onmogelijk werk kunnen vinden.

De Raad stelt vooreerst dat verzoekster zich beperkt tot het louter stellen dat er belangrijke details zouden zijn weggelaten uit de bestreden beslissing, zonder enigszins aan te tonen om welke details het dan zou gaan. Betreffende het gevaar voor verzoekster stelt de commissaris-generaal dat zij nooit klacht heeft ingediend, waardoor de autoriteiten vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Verzoekster toont het tegendeel niet aan. Verzoekster beperkt zich voor het overige tot loutere beweringen die zij op geen enkele manier aantoont met enig begin van bewijs.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoekster geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting van 20 oktober 2021, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 9 juni 2021, verwijst verzoekende partij naar de schriftelijke procedure. Op de vraag van de voorzitter of verzoekende partij nieuws heeft van haar echtgenoot, stelt de raadsman van verzoekende partij dat er geen nieuws is en de echtgenoot al maanden spoorloos is. Op de vraag waar verzoekende partij en haar kinderen verblijven, antwoordt haar raadsman dat dit bij de schoonfamilie is. De Raad vraagt om tegen woensdag 27 oktober 2021 een attest neer te leggen dat verzoekende partij en haar kinderen bij de schoonouders verblijven. Op donderdag 28 oktober 2021, oftewel een dag te laat/na de afgesproken termijn, brengt verzoekende partij een attest van het OCMW bij.

Ofschoon de situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, volstaat (de loutere, algemene verwijzing naar) de precarie situatie aldaar op zich evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees

Hof van Justitie in zijn *Ibrahim* – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Duitsland*), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond. In de beschikking van 9 juni 2021 werd in die zin eerder opgemerkt: *“Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf in concreto dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.”*

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen.”

Ter zitting van 20 oktober 2021 wijst verzoekende partij er (bij monde van haar advocaat) opnieuw op dat er geen nieuws is van haar echtgenoot, die al maanden spoorloos is. De raadsman van verzoekende partij wijst erop, op de vraag van de voorzitter waar verzoekende partij en haar kinderen heden verblijven, dat verzoekende partij en haar kinderen bij de schoonfamilie verblijven. In het verzoekschrift werd dienaangaande eerder o.a. opgemerkt: *“Ten eerste zal de situatie van verzoekende partij op heden helemaal anders zijn dan toen ze in 2019 in Griekenland was. Heden ten dage is haar echtgenoot spoorloos verdwenen. Van de ene dag op de andere kwam hij niet meer naar huis. Dit betreft uiteraard een zeer verontrustende situatie. Wetende dat de personen waarvoor ze gevaar lopen reeds eerder hen wisten te vinden in Griekenland. Bijgevolg zou ze in Griekenland met haar vijf kinderen er helemaal alleen voor staan. Verzoekende partij zou in die situatie (een alleenstaande moeder met vijf kinderen) in Griekenland terechtkomen. Hier in België heeft verzoekende partij een groot opvangnetwerk van vrienden en familie om op terug te vallen. Ze woont in bij haar schoonfamilie die haar allen helpen met de opvoeding van haar 5 minderjarige kinderen.”*

Gelet op de ernstige, precaire situatie in Griekenland, waar begunstigden van internationale bescherming zoals verzoekende partij zich in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekende partij, een alleenstaande moeder met 5 jonge kinderen (tussen de 2 en 12 jaar oud), acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

De Raad wijzigt derhalve zijn standpunt van de beschikking. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 november 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS